

Doc 1766

ירושלים, כ' בטבת חשט"ז
4 בינואר 1956

אישי וכמוס

2446/11

אל: ראש הממשלה

מאת: שר החוץ

במכתבך מ-1 בינואר אתה מודיעני כי לדעתך "המסא ומתן עם משקיפי או"ם צריך כמקודם להמצא במשרד הבטחון ולהעשות ע"י הצבא מתוך מגע מתמיד עם נציגי משרד החוץ".

הנני לציין כי הענין הנדון אינו מצטמצם בתחום "המסא ומתן עם משקיפי או"ם", אלא הוא כולל בראש וראשונה את המגע המתמיד, בעל-פה ובכתב, עם ראש-מטה-או"ם. בזמן כהונתך הראשונה כרה"מ ושר הבטחון, וביחוד בימי הגנרל ריילי, היה הטיפול המדיני בכל עניני שביחת הנשק והמגע עם מטה או"ם בירושלים - להבדיל מהמגע עם המשקיפים בשדה - מרוכז במשרד החוץ ומקויים בעיקר ע"י איחן ושילוח, תוך שיתוף פעולה הדוק ביותר עם הרמטכ"ל יגאל ידין. הרמטכ"ל הנוכחי גרס הפרדה גמורה בין המשרדים בתחום זה ועמד על ריכוז המגע עם הגנרל בירנס בידי בלבד, פרט לפגישותי אני אתו. הדבר גרם לסיבוכים בלתי פוסקים ולחלקות מיוחדות.

כאשר חזרת למשרד הבטחון היצעתי הסדר, שלפיו הטיפול בעניני ועדות שביחת הנשק היה צריך להתנהל תוך שיתוף פעולה הדוק בין הצבא לבין משרד החוץ. ההצעה כללה מגע ישיר בין הרמטכ"ל לבין ראש-מטה-או"ם אבל באה להבטיח כי משרד החוץ יהיה בתוך הענינים וישתתף בקביעת הקו. הצעתי זו נדחתה והועמדתי בפני ברירה או לרכז את הטיפול כלו בידי אנשי הבטחון או להעביר את כלו למשרד החוץ. בחרתי בשניה.

לאחר שהועמדתי בפני ברירה חדה זו ובחרתי לרכז את הפעולה במשרד החוץ נתגבש במשך הזמן נוהג מסויים אשר אינני סבור כי גרם נזק כלשהו למדינה ולבטחונה. להפך, אני בטוח כי צמחה ממנו ברכה.

לא ידועה לי שום חבלה בעניני בטחון המדינה שנגרמה במשך כל הזמן הזה ע"י טיפולו של משרד החוץ בעניני שביחת הנשק. לא ננקטה ע"י משרד החוץ שום עמדה בתחום זה שלא על דעת אנשי הבטחון המוסמכים,